

**Petri Venerabilis Abbatis Cluniacensis; Illvstrivm
Miracvlorvm Libri II**

Petrus <Cluny, Abt>

Coloniæ, 1611

XXIII. De celeberrimis exequijs eius & tumulatione honorabili in basilica
sancti Frigidiani.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64969](#)

De exequijs eius celeberrimis. & tumulacione honorabili in basilica sancti Fragdiane.

CAPVT XXII.

FERTVR statim iusti corpus à deo-
tis viris in claustrum monachorū,
& Cluniacensi more p̄f. lmodia
vndique decantatur. Ableuitur vt se habet
communis mos, & secundum quod ipse
iussit, suo nunquam à monacho car-
erat cilicio prius, debinc monachali cu-
tulla vestitur. Adduntur à fratibus sacer-
totalia vel pontificalia indumenta, & his
sacerdos & Pontifex Dei, vt dignus or-
natur. Accurrit accepto nuncio, & ipse
summus Pontifex Innocentius, atq; cum
ipso Episcoporum & Cardinaliū, totaque
Romanæ Ecclesiæ vel curiæ plenitudo.
Cōgregatur, penè tota vrbs Pisana, & il-
lud cernere illi obsequi, omnibus suis
negotiationibus anteponunt. Oculatur
plurimi manus vel pedes iacētis, & se sa-
ctificari tali contactu vel osculis, non ir-
rita fide confidunt. Consueuerat vrbs illa
multo quæ sita labore marina negotia au-
cupari, & à remoris Africæ vel orientis
partibus, præciosa quæq; conuherere. Im-
pleuerat sinum suum congestis vndique
mul-

multarum gentium mercibus, & inde cunctis penè Italię vribus ditione efficitur gaudebat. Suscepit tandem vniuersitatem Ægyptiorum opibus præferendam, missam sibi ab ultimis Galliæ finibus Margaritam, eamque se longè quam prius ditione esse letatur. Ostendit in isto mortuo, quantum præponderent terrestribus thesauris coelestes gazzæ, quantumque opes Christi, etiā post mortem, opes viuentium antecedant. Iacebat ille extinctus, neque aliquid in mundo vel possidebat, vel satis habebat. Venerabantur tamen eum viuentes, reverebantur potentes, efferebant laudibus locupletes. Discernunt etiā amatores mundi, & ipsis obsequijs quæ sanctis impendunt disjudicant, quantū subiaceant terrena cælestibus, humana diuinis, fugitiua semper tertiis. Seruatum est corpus venerandi hominis, toto illo die natalis Domini, & psalmis ac Deo fusis precibus frequenter. Sequenti die, hoc est, in festo magni illius martyris Stephani, obtulit pro eius æterna requie, iam dictus Papa Innocentius solemne Deo sacrificium, & deuotè supernam pietatem, pro Pontificis laborum suorum cōparticibus requie, implorauit. Fecerunt idem & Episcopi qui foris tunc aderant, & simul omnes fusis Deo

sis Deo precibus, euntem ad peregrina
Coepiscopum deduxerunt. Tandem cir-
ca horam diei sextam, præmissis omnib'
christianæ sepulturæ ceremonijs, astante
insuper clero & populo ciuitatis penè v-
niuerso, in ecclesia sancti Frigdiani olim
Lucensis Episcopi, quæ Pisis habetur, vii
vita, morte, famaque venerabiliter ad se-
pulchrum delatus, ac tumulatus est. Sep-
tem deinde annis exactis, cum ad urbem
proficiserer, causa reformatæ pacis in-
ter Pisanos & Lucenses, specialiter tamen
eius tractus pia recordatione, Pisas adiij.
Secunda dehinc aduentus mei ad illam
urbem die, cum socijs ad charissimi mei
sepulchrum accessi, eiusque sacros cineres
ut dignum erat visitans & honorans, sa-
lutarem pro eo hostiam obtuli. Et licet e-
ius meritis multò magis me iuuari posse
considerem, omnipotenti tamen crea-
tori, ac benignissimo redemptori, vna-
mem mihi dum viueret hominē, quan-
tis tunc datum fuit precibus & fletibus
commendaui. Requiescat ergo per im-
mensam ipsius omnipotentis miseri-
cordiam in perpetua pace, fidelis, deuo-
ta & accepta Deo anima fruaturque pe-
renniter fructu bonorum operum suo-
rum, nec obliuiscatur erga Deum se di-
ligen-

ligrantium, fratrum & filiorum suorum.

De quodam malo monacho pessime mortuo.

CAPUT XXIV.

Pos t' illa miranda opera vel signa quæ ad legantium vel audientium spiritualem ædificationem suprà præmissa sunt, sequatur & istud quod post vniuersa illa me comperisse contigit. Nec solum me post illa hoc competrisse contigit, sed insuper post illa omnia prouenisse accidit. Fuit in monasterio Lechunensi, ecclesiæ Cluniacensi subiecto, frater quidam nomine & habitu monachus, sed vita & moribus monasticæ conuersationi & sanctitati non parum aduersus. Hic strenuus & perspicax in humanis, hebes & obcæcatus erat in omnibus ferè diuinis, & ad monasticum propositum pertinentibus rebus. Corripiebatur sæpè à Prio suo, & à religiosis fratribus in iam dicto monasterio, cum eo simul morantibus, & multa propter excessus suos frequenter tam verborum, quam verberum sponte vel inuitus probra ac iniurias tolerabat. Videbatur aliquando in eo proficere spiritualium cura

K medi-